

Δεληγιάννην, χονδρύνει τὸν λεπτόν βουλευτὴν τῆς Γορτυνίας, ἐξάπτουσα τὴν ὀργήν του.

Οἱ δεληγιαννικοὶ διαμυρτρύνονται, καὶ φωνάζουσι νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὴν τάξιν. *Φοῦραι πρὸς τὸν Καλλιγᾶν* : εἶσαι κακοθέστατος !

Δεληγιάννης : δὲν ὕβρισες ἐμέ, διότι δὲν εἶσαι ἄξιος νὰ με ὕβρισης· ἀλλ' ὕβρισες τὴν Βουλὴν.

Καλλιγᾶς : τὸ εἶπα ἐν πάσῃ ἀθωότητι· ἀλλ' ἀφοῦ οὐκ ἀποσέβαλα, ἀνακαλῶ τὴν λέξιν !

Ἐσχάτη ἀπόπειρα ἀναβολῆς τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

Τίποτε. Ψηφίζονται εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν τὰ περὶ ἀποκλειστικοῦ δικαιοῦματος εἰσαγωγῆς σιγαροχάρτου, περὶ φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, περὶ στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις, περὶ ἀναγωγῆς πάντων τῶς φόρων εἰς νέας δραχμάς.

Ἡ ἡμερησία διάταξις θριαμβεύει.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ποῖος, νομίζετε, εἰσήγαγε τὴν εὐλογίαν εἰς τὰς φυλακὰς ; Ἡ κυρὰ διοικήσις. Ἐνθυμείσθε ὅτι κάποιος προσβληθεὶς ὑπὸ εὐλογίας ἐν τῇ παραφορᾷ του ἐφόνευσε δι' ἐγχειριδίου τὴν γυναῖκά του.

Ἡ εὐλογίῶν φονεὺς ὠδηγήθη εἰς τὸ ἐν Γουδῇ Νοσοκομεῖον.

ὑπὸ τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως.

Ἡ χωροφυλακὴ ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔνταλμα.

Ἡ διεθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου παραδίδει τὸν ἐξ εὐλογίας φονέα τῆς γυναίκας του μετὰ τὰς ἐσχάρας ἀκόμῃ ἐπάνω του καὶ ἐν τῇ κρισιμωτέρᾳ περιόδῳ τῆς μεταδοτικότητος τῆς νόσου.

Ἡ φονεὺς καὶ εὐλογιῶν κλείεται εἰς τοῦ Κόκλου.

Καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκρήγνυται ἡ εὐλογία εἰς τὰς φυλακὰς προσβάλλουσα ἀμέσως δύο.

Πρᾶγμα ὅπερ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** προανήγγειλεν, ἂν ἐνθυμείσθε, εἰς τὰ Φροῦ-Φροῦ του, μετὰ τὸ νῖ καὶ μετὰ τὸ σίγμα πρὸ δύο μηνῶν.

Καθὼς ἐλέγομεν τότε ὅτι μετὰ τὰ συμβησόμενα κρούσματα αἱ ἐφημερίδες θὰ ἀναγγείλουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ τὰ λοιπὰ, πράγματι μετὰ τὴν μετάδοσιν τῆς νόσου ὁ μὲν φονεὺς ἀπεμονώθη εἰς τὸ Θεραπευτήριον, οἱ δὲ δύο προσβληθέντες ἐστάλησαν εἰς τὸν Κάνθαρον, ὅλα τὰ ἀπολυμαντικὰ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ἐν ἀφρονίᾳ καὶ πᾶσα συνάφεια μετὰ τῶν φυλακισμένων διεκόπη. Ἄς ἐλπίσωμεν δὲ ὅτι θὰ θελήσωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἐνεργήσουν δραστηριώτερον καὶ ἐπὶ τῶν χαρίτων, ὅπως ἐπέλθῃ ἐνωρίτερον ποιά τις ἀραιώσεις.

Γίνεται τοῦλάχιστον ἡ ἀπομόνωσις τῶν εὐλογιῶντων μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης αὐστηρότητος ; Ἡ μαύρη ἐκείνη πινακὶς σημαίνει ὅτι ἡ εὐλογία εἶναι ζωσμένη στρατιωτικὴν ζώνην ; Φροῦδὴ εἶναι καὶ ἡ ἀπομόνωσις, ὅπως εἶναι φροῦδὴ καὶ ἡ ἐν τοῖς Νοσοκομείοις διαφύλαξις. Χθὲς δύο κύριοι μετὰ τὰς ἐσχάρας τῶν εὐλογιῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου — πρὶν ἢ δὴλαδῇ περὶ τῆς

ἡ ὀρισμένη τεσσαρακονθήμερος περίοδος — παρουσιάσθησαν εἰς τὸ Γυμναστήριον νὰ γυμνασθῶν οἱ κύριοι. !! Εὐτυχῶς ἐνοήθησαν καὶ ἐδιώχθησαν ! Καὶ ἰδοὺ πῶς μεταδίδεται ἡ εὐλογία. Ἐρχονται εἰς μέρη ὑγιῆ, ἐκπέμπεται ὁ λεπιδωτὸς κοινωρτὸς τοῦ μιάσματος, καὶ διὰ μίαν ἀνυπομονησίαν, ὦπ ! τὰ κρούσματα πολλαπλασιάζονται.

Εἶναι, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! αὐτὸ τὸ ἐνδοτικὸν ῥωμαϊκὸ δι' ἐπιδημίας ἀπαιτούσας τὴν πλέον ἀνένδοτον διαίταν ;

ὑπὲρ τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς κ. Χασιώτου ἐξεδηλώθη ἐσχάτως μεταξὺ τῶν φοιτητῶν ζωηρὰ συμπάθεια καὶ πόθος ὅπως καταταχθῇ καὶ αὐτὸς μεταξὺ τῶν Καθηγητῶν. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ἐξηγεῖται διὰ τῆς εὐσυνειδήτου ἐργασίας τοῦ ἐν λόγῳ ὑφηγητοῦ, διακριθέντος καὶ ὡς εἰδικοῦ ἀκόμῃ ἐν ταῖς πολυτίμοις μικροσκοπικαῖς αὐτοῦ μελέταις. Οἱ φιλότιμοι ἐργάζονται τῆς ἐπιστήμης δέον νὰ ἐνθαρρύνωνται, καὶ χαίρομεν διότι ἐν τῇ ἱατρικῇ τοῦλάχιστον Σχολῇ μεταξὺ τῶν φοιτητῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σχηματίζεται πεφωτισμένη κοινὴ γνώμη.

200 φέρουσα ὑπογραφὰς ἀναφορὰ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν, ζητοῦσα τὴν ἐπὶ τὸ τελειότερον μεταρρυθμίσειν καὶ ὀργανώσιν αὐτῆς. Ἐνῷ ὑπὸ μίαν ἔποψιν εἶναι λυπηρὸν διὰ τὴν κυβερνητικὴν καὶ νομοθετικὴν κατάστασιν μας μαθηταὶ τῶν Σχολείων νὰ διδάσκωσι τοὺς Νομοθέτας καὶ τοὺς ἄρχοντάς μας τὸ τί δέον γενέσθαι, ἀφ' ἐτέρου εἶναι παρήγορον, εἶναι ζωντανὸν σημεῖον, ὅτι δὲν εἴμεθα ἄξιοι τῶν κυβερνώντων μας, αὐτὴ ἡ ζωηρὰ ἐκδήλωσις ἐσωτερικῆς ζωῆς παρὰ τῇ νεολαίᾳ μας, δυσανασχετοῦσα ὡς δυσχάλιος ἵππος νὰ μένῃ δεμένη εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς στασιμότητος κ' ἐπιζητοῦσα πρόοδον δι' ὅλων τῶν μέσων. Ἡ ἀναφορὰ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ γεννήσῃ σοβαρὸν ἐνδιαφέρον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ θὰ εὐρεθῶσιν οἱ υἱοθετήσοντες αὐτὴν καὶ ἀπαιτήσοντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πλήρη ὀργανώσιν τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν, ἐν ἰσῇ ἀναλογία πρὸς τὰ τοιοῦτου εἶδους ἰδρύματα ἐν Εὐρώπῃ, διότι εἶναι βαρβαρότης εἰς τὸν αἰῶνα τῶν μηχανῶν καὶ τοῦ αὐτοῦ, τὸ Πολυτεχνεῖόν μας νὰ ἀπολύῃ ἐπάνω εἰς παληόχαρτα ἐργοδηγοὺς μόνον, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ τις τὰ μέσα νὰ μεταβῇ εἰς Εὐρώπην, νὰ λιμνάζῃ εἰς θέσεις ὑποδεεῖς καὶ νὰ καταντᾷ ἐπὶ τέλους σκαφτιάς.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνέστη ὅπως ἔλθῃ ἐπίκουρος τῶν εὐλογιῶντων, ἀλλ' εἰσέτι δὲν εἶδομεν δημοσιευμένας συνδρομάς. Ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις γεννᾷ τὴν εὐλογίαν, ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἄς τὴν μετριάσῃ. Μᾶς φαίνεται μάλιστα ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεπαρκής. Ἐπρεπε νὰ συστηθῇ μία μεγάλη Ἡ ἐπιτροπὴ περιλαμβάνουσα βουλευτάς, ἐμπόρους, ἐπιστήμονας, εἰσοδηματίας καὶ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὸ ἐπὶ τῆς Εὐλογίας ὑπουργεῖον. Διότι χρειάζεται ἀληθινὸν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ πολεμηθῇ τελεσφόρος ἡ νόσος. Ἄλλως, ἄς διαλυθῇ καὶ ἡ παρούσα, ἂν πρόκειται νὰ συναχθοῦν μερικαῖς δεκάρες καὶ νὰ ριφθοῦν ὡς κόκκαλα εἰς σκύλους.

Δὲν μᾶς ἀπαλλάττει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἡ ὁ ἅγιος Μητροπολίτης ἀπ' αὐτὰς τὰς αἰωνίας καὶ τυμπανιαίας κωδωνοκρουσίας δι' ὅλης ἐνίοτε τῆς ἡμέρας καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ὅταν πανηγυρίζῃ ἐν Ἀθήναις νὰ ὁ ναὶ δριον ἐκ τῶν χιλίων καὶ τρισχιλίων τῶν Ἀθηνῶν ; Εἶναι τρόπος αὐτὸς διὰ νὰ καταλάβωμεν ὅτι ἐορτάζει ἕνας ἅγιος ἡ καμμία ἁγία ; Δὲν μπορεῖ νὰ εὐρεθῇ κανὲν εἶδος βοδῆς βεκλάμας ; Ἡ τάχα

εὐχαριστεῖται ὁ Ἅγιος ἢ ἡ Ἁγία νὰ τοῦ βαροῦν τῆς καμπάναις ὅταν γιορτάζουν; Νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἔχουσι τέτοιον μουσικὸν αὐτοὶ οἱ κύριοι Ἅγιοι καὶ αἱ κυραὶ Ἅγιοι;

Τὸ πρᾶγμα εἶναι ὀχληρότατον. Ὑγια νεῦρα δὲν ἀντέχουν εἰς τέτοιον τυμπάνισμα μονότονον, ὡς τὸ Κύριε Ἐλέησον ῥινοφώνου τινὸς ἐφημερίου. Τί ὑφίστανται ἄρα γε τὰ ἀσθενῆ νεῦρα! Τί ὑφίστανται οἱ πάσχοντες, οἱ ἐπὶ κλίνης, οἱ νευρικοὶ! Τί ὑφίστανται οἱ ξένοι, οἱ ἀλλόθρησκοι, οἱ Τοῦρκοι!

Ἐνθυμούμεθα ἀναγινώσκοντες τὰ Ἀτακτα τοῦ μεγάλου μας Κοραῆ, πόσον δριμύως κατέκρινε αὐτὴν τὴν βάρβαρον κωδωνοκρουσίαν! Θὰ εὖρωμεν τὸ μέρος αὐτὸ καὶ θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν! Ὡς συνήθεια ἐπὶ τέλους, μπορεῖ νὰ κρούετε ὁ κώδων ἐπὶ πέντε, ἐπὶ δέκα λεπτά, ὅταν ἀρχηται ἡ ἱερουργία· ἄλλ' ἐπὶ ὥρας; ἐπὶ ἡμέρας;

Ὅρίστε, προχθὲς ἐώρταζε ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος! Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι μεσονυχτίου ὄλαι αἱ Ἀθῆναι ἐπελάγιζον εἰς ὀχληρὸν νταγκντούγκνητμα. Τί Ἐλευθερία εἶναι αὐτὴ, τί Ἐλευθέριος εἶναι αὐτός!

Ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ἡ ἀντιπολίτευσις σύσσωμος συνεδρίαζε χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ. Ἡ ἐπικρατεστέρα γνώμη ἐφαίνετο κατὰ τῆς ἀποχωρήσεως. Ἐχει δὲ ἡ ἀντιπολίτευσις πολλὰς ἐλπίδας ὅτι θὰ κατορθώσῃ καὶ οἰκονομίας πολλὰς νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια νὰ μετριάσῃ. Ἐπομένως οὐδὲν πρόσκομμα θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν κανονικὴν πορείαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Μὴ δυναμένου νὰ συμμετέχῃ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολίτευσως, ἀναπληροῦ αὐτὸν ὁ δικαίως αὐτονομάσας ἑαυτὸν ὑπαρχηγὸν βουλευτῆς Εὐρυτανίας κ. Ζηνόπουλος. Οὐδέποτε ἐξεδηλώσαμεν καὶ τὴν ἐλα-

χίστην ὑπὲρ αὐτοῦ συμπάθειαν· ἀλλ' οὐδέποτε κατεστήσαμεν τὴν συμπάθειαν ἢ τὴν ἀντιπάθειαν μέτρον τῶν κρίσεών μας. Διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ κ. Ζηνόπουλος ἀναδεικνύεται ἀντάξιος τῶν πονηρῶν αὐτῶν ἡμερῶν διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅτε ἐν ταῖς κρίσιμωτέραις τῶν μαχῶν τῆς λείπει ὁ ἀρχηγὸς ἀπουσιάζων. Ἐχει πρῶτον οὐσιώδεις συστατικόν, ὅταν ὁμιλῇ, τὸν **θυμὸν**, ἀποτελοῦντα τὰ ἐννέα δέκατα τῆς ῥωμαϊκῆς ῥητορικῆς. Ὡς πρὸς τοῦτο δὲ πλησιάζει πολὺ μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς συμπολιτεύσεως. Διότι καὶ αὐτὸς *θυμῶν* ἐπιβάλλει ὅταν ὁμιλῇ. Μὴ πρὸς βάρος τῶν συμπολιτευομένων φίλων μας, ἀλλ' ἀνευρίσκομεν πολλὰν συγγένειαν εἰς τὴν ῥητορικὴν τοῦ κ. Ζηνόπουλου καὶ τοῦ κ. Τρικούπη. Ἄλλως τε εἶναι συμπολίται· ἔχουν εἰς τὸν λόγον τοῦ τὰ αὐτὰ ῥομελιώτικα νεῦρα. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἓνας εἶνε ἐντονώτερος καὶ βαθυφωνώτερος τοῦ ἄλλου. Εἰς τὸν κ. Ζηνόπουλον λείπει ὀλίγη διαύγεια· ἀλλ' ἐν τῇ ἀναγνώσει οἱ λόγοι τῶν δύο παρουσιάζουν πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῆς αὐτῆς δι' ἀμφοτέρους δυνάμειως. Ἄν ἡ τοῦ Τρικούπη ἀγόρευσις εἶνε πυκνότερα, ἢ τοῦ κ. Ζηνοπούλου εἶνε τεχνικώτερα. Ἄν ἐκεῖνος μειονεκτῇ ἐνίοτε κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς φρασσεολογίας, δεληγιαννίζων ὡς πρὸς τοῦτο, μειονεκτεῖ καὶ ὁ κ. Ζηνόπουλος κατὰ τὴν μετὰ κόρου χρῆσιν ἐπιθέτων. Ἄν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ μὲν εἶνε ἀρχηγός, ὁ δὲ ἀπλοῦν μέλος, ἔπειτα τὴν μακρὰν τοῦ ἐνὸς πείραν καὶ τὴν μόλις ἐπὶ δύο συνόδους πολιτεύσιν τοῦ ἄλλου, συμπεραίνει ὅτι ὁ κ. Ζηνόπουλος ἀξιοπρεπέστατα ἀντιπροσωπεύει τὴν θέσιν τοῦ καὶ μετὰ τῆς δυνα-
τῆς δεξιότητος ἀντιπροσωπεύει καὶ τὸν ἀπόντα ἀρχηγόν του.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἰδ. ἀριθ. 389)

Ἡ μοναχὴ ἀπήντησε διὰ νεύματός τινος τῆς κεφαλῆς.

— Δὲν δύναμαι ποτὲ νὰ ὑποφέρω τὸν περιορισμόν. Ἀγαπῶ νὰ γνωρίζω κόσμον.

— Καλὰ κάμνετε, κυρία.

— Δὲν λέγω τοῦτο διὰ νὰ σᾶς λυπήσω, ἐπανέλαβεν ἡ ξένη. Διότι τὰ ἰδιαιτέρα τοῦ ἄλλου κανεὶς δὲν τὰ εἰξεύρει. Δὲν ἀγαπῶ νὰ ἐπεμβαίνω εἰς τὰ ἀλλότρια. Ἐπειτα ποῦ εἰξεύρω ἐγὼ ἂν σεῖς δὲν εἶδετε πλείοτερον κόσμον ἐμοῦ καὶ ἂν δὲν ὑπῆρξατε ἡμέραν τινὰ πολὺ εὐτυχῆ καὶ ἂν σήμερον εἴσθε εὐχαριστημένη.

Ἡ μοναχὴ ἐμελίδισε βεβαιωμένως.

— Δὲν μὲ λυπεῖτε κυρία, εἶπε.

— Τότε θὰ σᾶς εἶπω εἰλικρινῶς, ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἐδεχόμην νὰ γείνω μοναχὴ, εἶπεν ἡ Καικιλία. Μὲ τόσῃν καλλονῇ καὶ νεότητι, ὡς τὴν ἰδικὴν σας, καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ ταφῇ τις!

νὰ γείνῃ ἀσκήτρια, ἐρημίτις, νυκτερίς, κουκουβάγια! Νὰ μὴ βλέπῃ κόσμον, νὰ μὴ ἀκούῃ ζῶήν! Νὰ καταδικάσῃ αὐτὴ ἑαυτὴν εἰς ἰσόδιον ἀγωνίαν, εἰς βραδὺ ψυχορράγημα, εἰς ὑστερικὸν θάνατον; ὦ Θεέ μου! καὶ ποῖος ὁ λόγος; Σᾶς βεβαιῶ, καλλίτερον νὰ ἔχῃ τις τὸν ἱκτερον, καλλίτερον νὰ πάσχῃ ἐκ νευρικοῦ παροξυσμοῦ ἢ νὰ σβύνεται ἀνεπαισθητῶς μὲ τὴν φθίσιν!

Ἡ Ἀγάπη, οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν ἐδειξεν ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἀκούουσα ταῦτα· ἔβλεπεν ἡμέρως τὴν ξένην, περιμένουσα νὰ τελειώσῃ. Τότε δὲ τῇ εἶπε.

— Ταῦτα τὰ λέγετε διαβατικῶς, κυρία, ὡς φαίνεται, καὶ σᾶς ζητῶ συγγνώμην.

— Τί θὰ εἰπῇ διαβατικῶς; ἠρώτησεν ἡ ξένη.

— Θὰ εἰπῇ ὅτι εἴσθε διαβάτις, καὶ δὲν ἔχετε καιρὸν νὰ σκεφθῇτε τί λέγετε. Καθὼς ὁμολογήσατε πρὸ ὀλίγου, ὅτι ἀγαπᾶτε τὰ ταξείδια. Τὰ λόγια σας λοιπὸν εἶναι λόγια ταξιδιώτου, καὶ συγχωρήσατέ με.

Ἡ ξένη ἔδωκε τὰ χεῖλη.

— Ἐγὼ ὀφείλω νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην, εἶπεν.

— Εἴσθε συγχωρημένη, κυρία.

— Δὲν ἤλθον βεβαίως ὡς πειρασμός εἰς τὸ κελλίον σας, κυρία· βεβαιωθῆτε ὅτι σᾶς σέβομαι πλείοτερον παντὸς ἄλλου ἐν τῷ κόσμῳ.

— Εὐχαριστῶ.

— Ἐχω ὅμως ἐσχηματισμένην γνώμην περὶ παντὸς ὅ, τι λέγω, καὶ δὲν ὁμιλῶ ὡς διαβάτις.